

[V. Buhl.]

muestigninger, som procentvis i Forhold til Basisformuen kan være smaa, men absolut set kan løbe op i meget store Beløb. For at undgaa denne Urimelighed har vi foreslaaet, at Skalaen for disse særlige Selskaber og Foreninger ikke kan medføre en højere Beskatning end den, der vilde fremkomme, hvis man anvender Aktieselskabsskalaen paa de paagældende afgiftspligtige.

For Stabiliseringslaanets Vedkommende foreslaar vi hele Laanet afløst med en Stabiliseringsafgift. Ændringsforslag i saa Henseende findes i Nr. 58 til § 26. Begyndelses-satsen foreslaas i vor Skala til 6 pCt., Slut-satsen til 20 pCt. ved vort Ændringsforslag Nr. 64 til § 29, og saaledes at Formuer over 50 000 Kr. er afgiftspligtige.

Der er iblandt de mange Ting, de Konservative har tillagt sig Æren af, ogsaa nævnt dette, at der er gennemført en Lempelse i Afgiften eller Laaneberegningen for Personer, som har en lav skattepligtig Indtægt i Forhold til deres Formue. Dette Forslag har man imidlertid i Princippet været rørende enig om inden for hele Udvalget, og det er i øvrigt fra socialdemokratisk Side, at den tekniske Anvisning paa Problemets Løsning er fremkommet, saa det behøver man ikke fra konservativ Side særlig at fremhæve. Vi har for vort Vedkommende foreslaaet, at i Tilfælde, hvor Indtægten er under 7 000 Kr., skal det afgiftspligtige Beløb for Stabiliseringsafgiftens Vedkommende nedsættes med 1 000 Kr. for hver 100 Kr., som Indtægten er under de 7 000 Kr., dog at Maksimum for det Nedslag, som derved fremkommer i den afgiftspligtige Værdi, højst kan udgøre 40 000 Kr. Det er Ændringsforslag Nr. 65 til § 29, der her er Tale om.

I Ændringsforslag Nr. 59 til § 27 har den højtærede Finansminister med Fler-tallets Tilslutning udvidet Laanepligten til at omfatte Foreninger i al Almindelighed, Legater, Stiftelser o. lign., saaledes at der af disse laanepligtige skal præsteres et særligt Laan, svarende til 5 pCt. af Formuen ud over 50 000 Kr. I og for sig maa man erkende, at der kan være noget rimeligt i den Betragtning, at ogsaa disse Formuer, hvor det drejer sig om større Beløb, burde bidrage til en Stabilisering, men vi kan ikke erkende, at det er rimeligt at tage disse Penge paa det foreslaaede Omraade, saa længe man havde andre og langt rimeligere Muligheder for at tilvejebringe det Beløb, her er Tale om. Man kunde jo med den største Lethed have skaffet dette Beløb frem, f. Eks. igennem en Forhøjelse af den urime-

ligt lave Aktieselskabsbeskatning. Naar man nu siger, at disse Penge har man maattet fremskaffe for til Gengæld at kunne lempe Laanepligten for Personer med smaa Indtægter, saa kan man naturligvis stille Tingene op paa den Maade, men de Penge, man skulde skaffe for at give de smaa Skatteydere en Lempelse, kunde man som sagt med største Lethed have skaffet paa anden Maade, og vi finder det ikke rimeligt, at disse almindelige Foreninger, Legater og Stiftelser selv med de Undtagelser, der er gjort, skal bidrage til at skaffe lempeligere Vilkaar for de skattepligtige i øvrigt end oprindelig foreslaaet i Lovforslaget.

Jeg skal nævne Ændringsforslag Nr. 89 til § 41, hvor man har den besynderlige Bestemmelse om, at hvor en Virksomhed er afhændet paa Grund af Alder eller vedvarende Svagelighed, kan man nedsætte den skattepligtige Formuestigning med indtil Halvdelen. Det vil sige, det bliver jo en Nedsættelse, der udgør langt mere end Halvdelen af Afgiften, idet man afskærer Toppen, der giver det store Afgiftsbeløb. Men at anvende et saa svagt Kriterium som vedvarende Svagelighed for en saadan Lempelsesbestemmelse forekommer yderst betænkeligt og forekommer os i det hele taget ikke rimeligt. Det er en ganske vilkaarlig Nedsættelse, der her kan blive Tale om.

Ifølge § 51 skal de indgaaede Beløb indbetales paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken, og det kan vi tiltræde; vi kan altsaa ikke give vor Tilslutning til det kommunistiske Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Beløbet skal indgaa paa en særlig Konto, hvorover der kan disponeres efter Rigsdagens Bestemmelse. Vi mener, det er i høj Grad ønskeligt, at de Beløb, der her er Tale om, indbetales paa denne meget store Konto, og mener, det bør ske straks.

Ud over hvad jeg her har sagt om de enkelte Ændringsforslag, skal jeg gøre nogle almindelige Bemærkninger om det Problem, vi her arbejder med. Vi anser, som vi har sagt det i Betænkningen, ikke Lovforslagets Bestemmelser for tilstrækkelig effektive over for de ledige Penge. Vi har i vort Afsnit i Betænkningen foretaget en Opgørelse over de ledige Penges Problem, og det fremgaar heraf, at man, naar man medregner de Penge, som Staten i Øjeblikket har bundet paa kort Sigt, har et ledigt Pengebeløb paa 6 Milliarder Kr., hvoraf man — og det er Finansministerens egen Opgørelse — regner med, at ca. 1 Milliard normalt vil blive bundet af Omsætningen. Tilbage bliver altsaa 5 Milliarder Kr., som er svømmende, som er det usikre Moment i hele Økono-